

Βασίλης Χολέβας
Δάσκαλος-Νομικός
Θεσσαλονίκη

***Η ΘΗΛΥΠΡΕΠΕΙΑ ΣΤΑ ΑΓΟΡΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟ-
ΛΕΙΟΥ, ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ Κ.Α.Π. ΚΑΙ ΠΩΣ
Ν'ΑΠΑΛΛΑΓΟΥΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ***

Είμαι 18 χρόνια Δάσκαλος και σχεδόν, σε κάθε τάξη θα έχω ένα τουλάχιστον μαθητή με θηλυπρέπεια. Το ίδιο μου λένε και οι συνάδελφοί μου. Είναι ένα μεγάλο και σοβαρότατο πρόβλημα, αλλά κανείς δεν θέλει να το αγγίξει. Έτσι ψάχνοντας την διεθνή βιβλιογραφία δε βρήκα τίποτα αξιόλογο να με βοηθήσει. Οι Ψυχολόγοι και άλλοι ειδικοί αποφεύγουν κι αυτοί αυτό το θέμα, ίσως γιατί είναι πολύ λεπτό, ίσως γιατί πονάει και κυρίως γιατί καμία σοβαρή έρευνα διεθνώς δεν έχει γίνει. Ό,τι πονάει δεν το αγγίζουμε. Έτσι όμως χειροτερεύουμε τα πράγματα. Αφήνουμε τα θηλυπρεπή παιδιά να εξελεγχθούν αβοήθητα, ενώ ειδικά στο Δημοτικό και Γυμνάσιο μπορούμε να τα απαλλάξουμε. Δεν υπάρχει πρόβλημα χωρίς τη λύση του. Εκτός βέβαια αν αφήσουμε το πρόβλημα να χρονίσει και μονιμοποιείται. Ο 40άρης θηλυπρεπής είναι δύσκολο ν'απαλλαγεί πια, (όχι βέβαια και ακατόρθωτο). Ευχαριστώ τους φίλους γιατρούς (παιδιάτρους κ.λ.π.) που με βοήθησαν στο θέμα αυτό, όσο μπορούσαν περισσότερο.

Κατ'αρχήν άλλο θηλυπρέπεια άλλο ομοφυλοφιλία. Καμμία σχέση. Θηλυπρέπεια έχει το αγόρι όταν συμπεριφέρεται σαν κορίτσι, μιλάει και κινείται σαν κορίτσι κ.λ.π., ενώ ομοφυλοφιλία είναι σεξουαλική επαφή με το ίδιο φύλο. Εμείς θ'ασχοληθούμε με την θηλυπρέπεια. Βέβαια αν η θηλυπρέπεια μείνει πολλά χρόνια στο αγόρι και μονιμοποιηθεί και συγχρόνως υπάρξουν κατάλληλες συνθήκες, μπορεί (όχι πάντα) να εξελιχθεί αργότερα σε ομοφυλοφιλία.

Πολλοί γονείς που έχουν παιδιά στο Νηπιαγωγείο, Α' Δημοτικού, Β' Δημοτικού κ.λ.π. απορούν τι συνέβη και τ'αγόρια

τους συμπεριφέρονται κοριτσίστικα. Φυσικά και οι Δάσκαλοι απορούν αλλά δεν ξέρουν πώς να βοηθήσουν ή από λεπτότητα δεν το συζητούν με τους γονείς, μήπως οι τελευταίοι προσβληθούν. Πάντα καλώ τους γονείς, γι' αυτό το θέμα και το ονομάζω "ευγενικό θράσος", ώστε να πάρω το ιστορικό του παιδιού και να καταλάβω γιατί συνέβη αυτό. Δυστυχώς ούτε οι γονείς γνωρίζουν το γιατί (αν και θέλουν πολύ να βοηθήσουν).

Έτσι γεννήθηκε ή εμείς κάναμε κάποιο λάθος;

Σήμερα όλοι σχεδόν οι ομοφυλόφιλοι στον κόσμο λένε ότι είναι φυσιολογική κατάσταση η ομοφυλοφιλία, έτσι γεννήθηκαν και όχι ότι έγιναν ομοφυλόφιλοι στην πορεία της ζωής. Αμφιβάλλω αν το πιστεύουν. Απλά θέλουν με αυτή τη θεωρία να δικαιωθούν και να διώξουν ενοχές και ντροπή. Η πραγματικότητα όμως είναι τελείως διαφορετική. Στους 100 ομοφυλόφιλους, ένας να γεννήθηκε με ορμονικές ανωμαλίες, οι 99 έγιναν λόγω διαφόρων άλλων λόγων που θα εξηγήσουμε. Σ' αυτό συμφωνεί και η συντριπτική πλειοψηφία του ιατρικού κόσμου. Όσες έρευνες έχουν γίνει, δεν έδειξαν ορμονικές ή γενετικές ανωμαλίες στους ομοφυλόφιλους, άρα δεν γεννήθηκαν θηλυπρεπείς ή ομοφυλόφιλοι. Έγιναν μετά.

Το πρόβλημα στο Σχολείο και στην Κοινωνία

Είναι μεγάλο. Τα θηλυπρεπή παιδιά, τα κοροϊδεύουν, τα αποκαλούν "αδελφές" κ.λ.π. και ντρέπονται έτσι, ενώ το Σχολείο παύει να είναι ευχάριστος χώρος. Το ίδιο γίνεται και έξω από το

Σχολείο. Άρα το παιδί είναι στενοχωρημένο και πρέπει ν'απαλλαγεί.

Τα αίτια της θηλυπρέπειας

Είναι διάφορα. Ένας αυταρχικός πατέρας αφέντης και μια μάνα τρυφερή στο παιδί, μπορεί να κάνει το παιδί να μη θέλει να μοιάσει το ανδρικό πρότυπο του πατέρα, αλλά της τρυφερής και γεμάτης αγάπη μητέρας. Έτσι μιμείται τη μητέρα, άρα τη γυναικεία φύση.

Άλλη περίπτωση: ένας αδύναμος και μίζερος ή αλκοολικός κ.λ.π. πατέρας και μια δυναμική σωστή μητέρα, ίσως οδηγήσει το παιδί να μοιάσει πάλι το πρότυπο της μητέρας και όχι το ανδρικό.

Μια μητέρα υπερπροστατευτική στο παιδί της, που το έχει όλο γύρω από το φουστάνι της, ταυτόχρονα δεν απουσιάζει πολύ ο πατέρας, μπορεί το παιδί να γίνει θηλυπρεπές. Άρα η μητέρα να αγαπά το παιδί της, αλλά να μη γίνει ένα μ'αυτό. Ο δε πατέρας καλό είναι να μην απουσιάζει συνέχεια στην κρίσιμη ηλικία του παιδιού. Άλλη περίπτωση που συμβαίνει συχνά. Οι μητέρες υπερπροστατευτικές δεν αφήνουν το αγόρι τους να παίζει με αγόρια, μήπως το κτυπήσουν, το δείρουν κ.λ.π. Προτιμούν να παίζει με κορίτσια που είναι ήσυχα, δε θα τραυματισθεί, τα παιγνίδια των κοριτσιών είναι ακίνδυνα σχετικά. Αυτό είναι καταστροφή για τ'αγόρι. Παίζοντας όλο με κορίτσια, μιμείται τις χαριτωμένες κινήσεις τους, παίζει με τις κούκλες τους και αντίο ο ανδρισμός. Εδώ πρέπει να τονίσουμε το εξής σημαντικό. Δεν γεννιόμαστε

αγοράκια ή κοριτσάκια, αλλά γινόμαστε στην πορεία ακολουθώντας το αγόρι το ανδρικό πρότυπο και το κορίτσι το γυναικείο πρότυπο.

Το ότι βιολογικά και ανατομικά γεννήθηκε αγόρι ή κορίτσι δεν το κάνει και αυτόματα αργότερα άνδρα ή γυναίκα. Με τη μίμηση του ανδρικού προτύπου γίνεται άνδρας και το κορίτσι με τη μίμηση του γυναικείου προτύπου. Πιο συγκεκριμένα το αγόρι μιμείται τον πατέρα και το κορίτσι την μητέρα. Αυτό το δέχεται όλη η διεθνής επιστημονική κοινότητα και δεν υπάρχουν διαφωνούντες επιστήμονες. Είναι κάτι τελείως σίγουρο. Γι'αυτό το αγόρι πρέπει να κάνει παρέα με αγόρια, να παίζει ποδόσφαιρο να παίζει ακόμα και με πλαστικά όπλα. Εδώ, η κουλτούρα της ειρήνης που αναπτύχθηκε μετά τα 55.000.000 νεκρούς του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, οδήγησε τους περισσότερους γονείς να μην αγοράζουν τέτοια παιχνίδια στ' αγόρια. Κάνουν λάθος. Δεν κάνει πολεμοχαρές το παιδί ένα πλαστικό όπλο ή τόξο, οι μεγάλοι ηγέτες, κάνουν τους πολέμους, οι λαοί δεν θέλουν ποτέ πόλεμο. Άδικα λοιπόν ανησυχούν. Πρέπει ν'αφήσουν το αγόρι να σκληραγωγηθεί, να ρισκάρει λίγο, να παίζει δυναμικά παιχνίδια. Ας μη φοβούνται συνέχεια οι γονείς. Τα προστατεύει και ο Θεός το κάτω-κάτω. Για να γίνεις άνδρας θέλει και ένα μικρό κόστος. Δε γίνεται αλλιώς. Μη φθάσουμε όμως στο άλλο άκρο, να μην κάνει καθόλου παρέα με κορίτσια, αλίμονο.

Οι γονείς καλό είναι να γράφουν σε αθλήματα δυναμικά τ'αγόρια (ποδόσφαιρο, καράτε, μπάσκετ κ.λ.π.) για να σκληραγωγούνται σαν άνδρες.

Άλλη περίπτωση: όταν ένας βάνουσος πατέρας δέρνει, βρίζει, απειλεί τη μητέρα, φυσικό είναι το αγόρι να μη θέλει να μοιάσει το ανδρικό πρότυπο που το ταυτίζει με τον αυταρχισμό, ενώ έλκεται από την υπομονετική μητέρα που ανέχεται όλα αυτά, και μιμείται το πρότυπό της.

Θα μπορούσαμε να αναφέρουμε πολλές παρόμοιες περιπτώσεις, αλλά θα γίνουμε κουραστικοί.

Τουλάχιστον να καταλάβει ο πατέρας ότι έχει μεγάλη ευθύνη για τη θηλυπρέπεια του αγοριού (βεβαίως και η μητέρα αν το παρακάνει).

Όσο πιο γρήγορα απευθυνθεί σε ειδικό ο γονέας αν δει θηλυπρέπεια, τόσο ευκολότερα απαλλάσσεται το παιδί. Μπορεί ο πατέρας να παίρνει βόλτα με το αυτοκίνητο γιο του στην εξοχή, να παίζουν μαζί, να συζητάνε, αυτό βοηθά το αγόρι στη μίμηση του πατέρα. Η μητέρα να μη το αφήνει να είναι όλο στα φουστάνια της, στην κουζίνα κ.λ.π. το αγόρι. Ας παίζουν οι γονείς και λίγη ηθοποιία, δεν είναι κακό. Είναι παιδαγωγικά σωστό. Επίσης αν ο γονέας, δει ότι το αγόρι είναι πολύ ευαίσθητο, ας το κάνει λίγο πιο σκληρό, μπορεί να εφεύρει χίλιες μεθόδους αν θέλει.

Κάτι ακόμα. Δεν είναι παιδαγωγικά λάθος να κάνει ο γονέας και μια συζήτηση για τη θηλυπρέπεια (αν το παιδί είναι θηλυπρεπείς), να του εξηγήσεις πώς πρέπει να συμπεριφέρεται σαν αγόρι. Έτσι κι αλλιώς στο Σχολείο το κοροϊδεύουν. Σαν Δάσκαλος χρόνια τώρα βλέπω τι κοροϊδία και ειρωνεία δέχονται από τα παιδιά.

Θηλυπρέπεια στο αγόρι, δε σημαίνει ότι έλκεται ερωτικά από τα αγόρια. Απλώς συμπεριφέρεται κοριτσίστικα. Στην ομο-

φυλοφιλία έχουμε ερωτική έλξη. Αλλά για να περάσει στην ομοφυλοφιλία, υπάρχει πολύς δρόμος και κατάλληλες συνθήκες.

Επίσης κάτι σημαντικό. Οι γονείς δεν πρέπει να αισθάνονται ενοχές, αν αυτοί ευθύνονται, αλλά να συγχωρούν τον εαυτό τους, όλοι κάνουμε κάθε μέρα λάθη παιδαγωγικής, και εγώ αν και παιδαγωγός, συνέλαβα τον εαυτό μου να κάνει πολλές φορές λάθη στα παιδιά, άνθρωποι είμαστε, όχι θεοί. Είναι σημαντικό να μην τα βάζει με τον εαυτό του ο γονέας, γιατί έτσι, ψύχραιμα θα βοηθήσει το παιδί ν'αλλάξει. Οι ενοχές και οι τύψεις του αφαιρούν του γονιού το κουράγιο για προσπάθεια.

Μία άλλη αιτία που το 7% των ανδρών σε ΗΠΑ και Ευρώπη είναι ομοφυλόφιλοι, είναι γιατί είναι μόδα. Τα τραγούδια της ροκ μιλάνε συχνά υπέρ των ομοφυλοφίλων, οι δε τραγουδιστές της ροκ είναι κατά μεγάλο μεγάλο μέρος αδερφές. Επίτηδες συμπεριφέρονται στη σκηνή σαν γυναίκες και οι έφηβοι που έχουν τάση μιμιτισμού και τους θαυμάζουν, κινδυνεύουν. Η τηλεόραση επίσης κάνει μεγάλο κακό. Ομοφυλόφιλοι ή θηλυπρεπείς παρουσιαστές, ομοφυλόφιλοι μόδιστροι κ.λ.π. δίνουν την εντύπωση στο νέο ότι η ομοφυλοφιλία είναι προτέρημα. Αν είναι δυνατόν! Τι πρέπει να κάνουμε σ'αυτή την καταιγίδα υποβο.....; Νομίζω πρέπει νωρίς (από Α΄ Δημοτικού) να εξηγήσουμε στ'αγόρια ότι είναι κακό να συμπεριφέρονται σαν κορίτσια διότι ο Θεός τους έπλασε άνδρες. Οι αδερφές δεν κάνουν οικογένεια, είναι αποτυχημένοι στην προσωπική τους ζωή και πεθαίνουν στην μοναξιά τους. Δε θα χαρούν παιδιά και εγγόνια. Ας μη φοβάται ο γονέας να τα πει αυτά και άλλα. Δεν κάνουν κακό ούτε τραυματί-

ζουν το παιδί. Ας του εξηγήσουν ότι οι χαριτωμένες κοριτσίστικες κινήσεις χεριών κ.λ.π. δεν αρμόζουν σε άνδρα και να μη μιμείται τη φωνή των κοριτσιών, και να πηγαίνει σε παρέες αγοριών. Να μη μιλά ασταμάτητα (το συνηθίζουν τα θηλυπρεπή αγόρια), κ.λ.π.

Πιο πέρα από τη θηλυπρέπεια

Παιδική και εφηβική ομοφυλοφιλία στην Ελλάδα. Ως τώρα μιλούσαμε για θηλυπρέπεια. Υπάρχει και παιδική-εφηβική ομοφυλοφιλία; Δυστυχώς ναι. Όχι όμως λόγω ορμονών, γενετικών ανωμαλιών κ.λ.π. Απλά λόγω τραγωδιών. Κάθε τόσο τα μέσα μαζικής ενημέρωσης μιλάνε για χιλιάδες βιασμούς αγοριών στην Ελλάδα ετησίως. Αν το παιδί βιάζεται επανειλημμένα, μπορεί να εθιστεί και γίνεται ομοφυλόφιλος.

Η Ευρώπη και οι ΗΠΑ έχουν τεράστιο πρόβλημα με παιδικούς βιασμούς. Δυστυχώς και η Ελλάδα. Ποιοι τα βιάζουν; Οι ανώμαλοι θα μου πείτε στα πάρκα. Όχι, ακριβώς. Αυτοί αποτελούν (από επίσημες στατιστικές το 5% των βιαστών. Το 95% βιάζονται από συγγενικά και φιλικά πρόσωπα, όπως αναφέρουν οι έρευνες. Πρόκειται για εξαδέλφια, θείους, μέχρι και παππούδες. Απειλούν ότι αν το μαρτυρήσουν στους γονείς θα τα σκοτώσουν. Γι'αυτό όταν αφήνουμε μόνο του το παιδί σπίτι με συγγενικό ή φιλικό πρόσωπο να είμαστε "υποψιασμένοι". Δεν βάζω φοβίες, αλίμονο! Απλά να προσέχουμε. Όπως επίσης ενημερώνουμε τα παιδιά να μην μπαίνουν σε αυτοκίνητα αγνώστων (δήθεν να τους δείξουν πού είναι το SUPER MARKET), ούτε δεχόμαστε σοκολάτες κ.λ.π. από αγνώστους, (η γνωστή μέθοδος των ανώμαλων).

Αν το παιδί γίνει ομοφυλόφιλο, κατόπιν αναπτύσσει και θηλυπρέπεια (θέλει να αισθάνεται κανονικό κορίτσι). Τότε είναι συνήθως αργά για επιστροφή.

Συγκεκριμένες συμβουλές στο θηλυπρεπές αγόρι από τους γονείς του

Κατ' αρχήν θα του συστήσουμε να μάθει να σιωπά. Να μη μιλά ασταμάτητα. Οι άρρενες μιλούν λιγότερο. Το θηλυπρεπές αγόρι μιλά πάρα πολύ.

Άλλη συμβουλή. Να σταματήσει να μιλά με κινήσεις. Θα μιλά με το στόμα και τα χέρια του δε θα τα κουνά ασταμάτητα. Δε χρειάζονται κινήσεις χεριών για να δώσει στον άλλον να καταλάβει κάτι. Φθάνει το στόμα. Αν ξεχνιέται, ας έχει στην αρχή τα χέρια, στην τσέπη του. Έτσι θα συνηθίσει σιγά-σιγά να μοιάζει με αρρενωπό αγόρι. Όχι παρέες με κορίτσια, παιγνίδι συχνά με αγόρια, έστω κι αν κτυπήσει. Αγόρι είναι αναγκαστικά θα κτυπάει πιο συχνά απ' ότι τα κορίτσια, αφού θα κάνει και κάτι πιο επικίνδυνο απ' ότι κάνουν τα κορίτσια. Οι υπερβολικοί φόβοι των γονέων, οδηγούν σε μαλθακότητα το αγόρι. Ας το εμπιστεύονται στο Θεό.

Οι νέες αλλαγές στη σχέση πατέρα - μητέρας άλλη μία αιτία

Σήμερα η γυναίκα σύζυγος και μητέρα δε θυμίζει τη γιαγιά μας. Καλό αυτό, αλλά γίνονται υπερβολές πολύ συχνά. Η μητέρα έχει πια ισχυρή προσωπικότητα, δε δέχεται μύγα στο σπαθί της, με το παραμικρό στριμώχνει στη γωνία του πατέρα και με φωνές και καυγάδες τον τρομάζει. Δε μιλάμε βέβαια για όλες τις μητέ-

ρες, είναι αυτονόητο. Έτσι ο πατέρας φοβισμένος κάθεται στη γωνία χωρίς προσωπικότητα ισχυρή. Το υποψήφιο θηλυπρεπές παιδί βλέπει ότι η γυναίκα είναι το ισχυρό φύλο και φυσικό είναι να θέλει να μιμηθεί αυτήν και όχι τον φοβισμένο πατέρα αχυράνθρωπο. Έτσι μπορεί εθελουσίως το αγόρι, χωρίς όμως να το συνειδητοποιεί να θέλει να γίνει γυναίκα και να συμπεριφέρεται γυναικεία, αφού αυτή είναι η ισχυρή. Γι'αυτό οι καυγάδες δεν πρέπει να γίνονται μπροστά στο αγόρι. Μ'αυτά που γράφω δε θέλω βέβαια να πω ότι πρέπει ο σύγχρονος άνδρας να γίνει βίαιος ή να τρομοκρατεί τη γυναίκα. Απλά σε μια εποχή όπου υπάρχει σύγχυση των ρόλων και των ταυτοτήτων, οι γονείς να συνεργάζονται αρμονικά όσο μπορούν.

Το αγόρι θέλει και γίνεται θηλυπρεπές

Ακούγεται σκληρό, αλλά αυτή είναι η αλήθεια. Το ίδιο το αγόρι, ενώ είναι φυσιολογικό, βλέποντας ότι σήμερα η γυναίκα προβάλλεται παντού περισσότερο απ'τον άνδρα (τηλεόραση, διαφημίσεις προϊόντων, θέματα, ομορφιάς, ντυσίματος, πασαρέλες, μανεκέν και γενικά τα μίντια την προβάλλουν σαν ανώτερη (για τα συμφέροντά τους βέβαια και όχι γιατί το πιστεύουν), το αγόρι πονηρά σκεπτόμενο, βλέπει ότι τα πράγματα είναι πιο εύκολα για τη γυναίκα στη ζωή (άλλο αν το αντίθετο συμβαίνει στην πραγματικότητα). Βλέπει ότι ο Δάσκαλοι είναι πιο μαλακοί με τις μαθήτριες, η κοινωνία πιο ευγενική και ζητά λιγότερα από τη γυναίκα, περισσότερα και δυσκολότερα δε από τον άνδρα (επαναλαμβάνω ότι έτσι τα βλέπει το αγόρι, δεν είναι όμως έτσι, είναι οπτικές πλάνες). Έτσι λοιπόν σκέφτεται: γιατί να μην το παίξω κορίτσι;

Θά'ναι πιο εύκολη η ζωή. Έτσι από μόνο του αρχίζει μια διαδικασία να μοιάσει τα κορίτσια. Αρχίζει να μιλά κοριτσίστικα, να κάνει γυναικείες κινήσεις κ.λ.π. Ίσως κάποιος πει: τόσο μικρό το αγόρι, μπορεί να σκεφτεί τόσο πονηρά; δυστυχώς ναι. Εδώ το αδερφάκι του γεννιέται και το ζηλεύει πολύ, γιατί αποσπά αγάπη από τους γονείς που διαφορετικά θα την έπαιρνε όλη ο ίδιος. Τα παιδιά είναι αγγελούδια, όχι όμως και όσο θέλουμε να νομίζουμε. Να λοιπόν γιατί οι περισσότεροι άνθρωποι αποδίδουμε σε ορμονικά και γενετικά λάθη τη θηλυπρέπεια και δεν πάει το μυαλό μας σε αυτές τις αναλύσεις.

Τι πρέπει να κάνει ο γονέας;

Θα μιλήσει ανοιχτά στο αγόρι. Θα του εξηγήσει τα πάντα. Αν συνεχίσει να είναι θηλυπρεπές η ζωή του θα γίνει κόλαση. Θα το κοροϊδεύουν εφ'όρου ζωής, θα ντρέπεται για τον εαυτό του, καμμία κοπέλα δε θα θέλει να τον παντρευτεί αργότερα, αλλά και τα παιδιά του (αν κάνει), θα ντρέπονται για τον πατέρα τους. Θα τον βάλει λοιπόν το δίλημμα: ή σταματάς τη θηλυπρέπεια και πετυχαίνεις στη ζωή σου, γίνεσαι ευτυχισμένος και αξιοπρεπής, σε σέβονται όλοι, ή τη συνεχίζεις και το μέλλον σου είναι σκοτεινό. Μη φοβηθεί ο γονέας να μιλήσει έτσι ανοιχτά μήπως το τραυματίσει, έτσι κι αλλιώς τραυματίζεται καθημερινά από τους συμμαθητές του που το φωνάζουν "αδερφή". Να ξέρει ο γονέας ότι και το θηλυπρεπές αγόρι, ντρέπεται να το λένε γυναίκα ή αδερφή. Πολλές φορές θηλυπρεπή αγόρια μου παραπονιούνται ότι τα αποκαλούν "αδερφές" και μου ζητούν σα δάσκαλος που είμαι, να τιμωρήσω τους κοροϊδεύοντες.

Γιατί συμπεριφέρεται κοριτσίστικα, περισσότερο κι από τα ίδια τα κορίτσια;

Κάποτε με ρώτησαν μαθήτριες της ΣΤ΄ τάξης μα εμείς δεν κάνουμε τόσες κινήσεις χεριών κ.λ.π. γιατί οι θηλυπρεπείς ή οι ομοφυλόφιλοι κάνουν;

Σωστή ερώτηση. Πράγματι το θηλυπρεπές αγόρι, ξέρει ότι στην πραγματικότητα δεν είναι κορίτσι. Θέλοντας να γίνει τελείως κορίτσι, κάνει ακόμα πιο γυναικεία τη συμπεριφορά του, ώστε να τις ξεπεράσει και να πεισθεί ότι είναι κορίτσι. Γι'αυτό ακόμα και τις χορδές της φωνής μπορεί να αλλοιώσει και η φωνή του να γίνεται κοριτσίστικη. Ένα απλό παράδειγμα γιατί οι ομοφυλόφιλοι αποκτούν μια βραχνάδα στη φωνή που είναι ίδια σ'όλους; γιατί προσπαθώντας να γυναικοποιήσουν τη φωνή τους, οι χορδές αλλοιώνουν τη φωνή, αντί όμως να ακούγεται η φωνή γυναικεία, οι χορδές τη μετατρέπουν στη γνωστή βραχνή φωνή των ομοφυλόφιλων.

Έτσι εξηγούνται λοιπόν οι πολλές γυναικείες κινήσεις χεριών κ.λ.π. του θηλυπρεπούς αγοριού, που όμως το κάνουν να γελοιοποιείται.

Ο μεγάλος κίνδυνος

Το θηλυπρεπές αγόρι ή ο έφηβος ή ο ενήλικος, διατρέχει άλλον ένα σοβαρό κίνδυνο. Ενώ δε θέλει σεξουαλική επαφή με άνδρα, καθώς όλοι το θεωρούν "αδερφή" ενώ δεν είναι, μερικές φορές, όταν δοθεί η ευκαιρία στους επιτήδειους, μπορεί κάπου να το "στριμώξουν" και να το βιάσουν. Τότε τα πράγματα χειροτερεύουν. Μπορεί να επαναλαμβάνεται ο βιασμός, μπορεί τελικά

να γίνει και πραγματικά ομοφυλόφιλος. Γι'αυτό συστηματικό οι γονείς πρέπει να βοηθήσουν το θηλυπρεπές αγόρι να επιστρέψει στην αγορίστικη συμπεριφορά. Δεν είναι παιγνίδι η θηλυπρέπεια, να το καταλάβει και το αγόρι. Είναι κάτι επικίνδυνο.

Η ιατρική θέση στο πρόβλημα

Πριν ρωτήσω γνώμες φίλων ιατρών, νόμιζα ότι κάποια λύση θα έχει η επιστήμη και άρα πρέπει να τη γράψω και αυτήν. Νόμιζα ότι αν δώσουμε περισσότερη τεστοστερόνη (ανδρική ορμόνη) και άλλα ανδρογόνα, θα ενισχυόταν το αγόρι περισσότερο. Δυστυχώς! Δεν υπάρχει ιατρική λύση ή βοήθεια, μόνο ψυχολογική και κοινωνική. Το αγόρι το θηλυπρεπές, έχει τεστοστερόνη και ανδρικές ορμόνες όσο και τα άλλα αγόρια. Αν του δώσουμε περισσότερο τεστοστερόνη απλώς θα επισπεύσουμε την ήβη (τριχοφυΐα, πιο γρήγορη ανάπτυξη γεν. οργάνων κ.λ.π.) και τίποτα περισσότερο. Δηλαδή χειρότερα θα τον κάνουμε. Και αυτοί είπαν τα ίδια: ψυχολογική και κοινωνική ενίσχυση. Συζήτηση των γονέων με το παιδί, ανάλυση όσων ανέφερα παραπάνω, χωρίς βέβαια καταπίεση, βιαιότητα και καυγάδες εκ μέρους των γονέων, γιατί έτσι δε θα πετύχουν τίποτα.

Επίλογος

Δεν είναι τελικά εύκολη υπόθεση η επιστροφή του θηλυπρεπούς αγοριού. Με μέθοδο όμως και υπομονή το παιδί επιστρέφει και τελειώνει το μαρτύριο και για το παιδί και για τους γονείς. Εδώ φαίνεται ο σωστός γονέας. Στα δύσκολα. Να μην το βάζει κάτω και πει: εντάξει, έτσι γεννήθηκε, δεν αλλάζουν αυτά

τα πράγματα. Τι να κάνουμε; αυτό μας βρήκε. Λάθος μεγάλο. Ακόμα και να μην το επαναφέρει στο 100% αλλά στο 70% ή 80% ή 90% είναι τεράστια νίκη των γονιών - και τεράστιο κέρδος για το αγόρι. Είπα και στην αρχή: "δεν υπάρχει πρόβλημα χωρίς τη λύση του". Αρκεί να γνωρίζουμε πώς να λύσουμε το πρόβλημα. Εξάλλου ποτέ μην ξεχνάμε και τη δύναμη της προσευχής μας στο Θεό, που όπως είπε ο Χριστός: "χωρίς εμού ου δύνασθαι ποιείν ουδέν".